

Молода Україна

журнал української демократичної молоді

РІК ВИДАННЯ 41

КВІТЕНЬ — 1991 — APRIL

Ч. 401

Великодня картка з України.

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

В Канаді:

V. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Ihor J. Lysyk
885 Beaufort Ct.
Oshawa, Ont. L1G 7J7

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Penticton, B.C. Y2A 6X3

В США:

Головний представник

George Smyk
9559 Patton
Detroit, Mich., 48228

Iw. Ivahnenko
72 Feather Bed In.
Hopewell, N.J. 08525

Pawlo Prokopenko
75 Kennedy Cnrcle
Rochester, N.Y. 14609

W. Ponomarenko
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

В Австралії:

T. Myronenko
P. O. Box 302
Parramatta, N. S. W.
Australia 2150

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді
Голова ЦК: М. МОРОЗ
Редагує Колегія:
Л. Ліщина – редактор,
С. Голубенко, Ю. Криволап,
В. Родак, А. Лисий,
О. Пошиваник, Л. Павлюк,
О. Харченко, В. Корець.

Адміністратор Зіна Корець
Тел. (416) 763-3422

Це число редагував Л. Ліщина

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association — ODUM

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: M. Moroz

3253 Lakeshore Blvd. W.
Toronto, Ont. M8V 1M3

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні 20.00 доларів
Ціна одного примірника: 2.00 дол.

В Австралії 13.50 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 1.60 дол.

В Англії і Німеччині 14.50 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.65 дол.

В усіх інших країнах Європи 13.50 (америк.)
Ціна одного примірника: 1.35

В усіх країнах Південної Америки 12.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.00 дол. (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число журналу, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо присилати поштові значки або інтернаціональні купони (International coupon) на суму 65 канадських центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає за собою право скорочувати статті і правити мову, рукописів не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — Г. Черинь, І. Гнатюк. Проза: А. Лисий — Великий день. М. Вірний — Річниця непростимого злочину. Г. Черинь — Гаваї. Д. Рихтицька — Людина високого духу і злету. В 125-річчя Грушевського в Чикаго. 29-ий виховно-відпочинковий табір Юн. ОДУМ-у. З праці і життя ОДУМ-у. Родинна хроніка.

Ганна Черінь

Воскресіння

Так недавно — сніг усюди,
Бездоріжжя манівця...
І здавалося — не буде
Цій зимі кінця...

Та весняне сонце владно
Розтопило впертий лід,
Розірвало сніжні рядна,
Через річку ходить вбрід.

І запахла вже з городу
Сонцем збуджена, нова
Свіжа зелень-насолода,
Перші проліски й трава.

І хоч ще земля холодна,
Сяду я на шпориші.
Простудитись навіть згодна,
Бо і я також природна,
І весна в моїй душі.

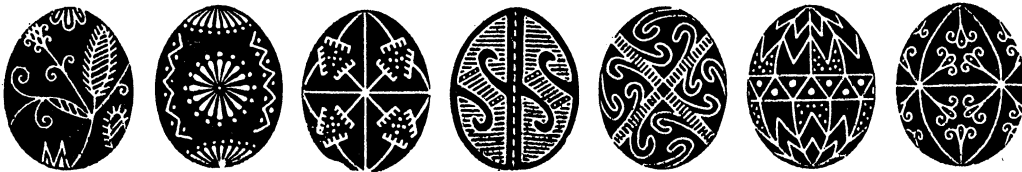
Із небес ласкавість синя
Гомонить з усіх сторін:
В світле свято Воскресіння
Великодній ліне дзвін.

Пророста нова надія —
Свіжа, запашна трава.
Змиє люті сніговії
Тепла купіль дощова.

Дзвони, квіти і проміння,
Синьозора даль небес...
Кожне на свій лад створіння
Відчува: Христос Воскрес!

Вільна пошта бездротова,
Скрізь мандрують ці два слова,
Без імен і без адрес :
„Христос Воскрес!“

Воскресає наша слава,
Наша сила і держава —
Перше чудо із чудес —
З нами Бог!
Христос Воскрес!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! З ВЕЛИКИМ СВЯТОМ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО сердечно вітаємо

Український народ на Батьківщині та у вільному світі, архиереїв і священство українських церков, Провід і Членство Народного Руху України за Перебудову і Товариства Прихильників Руху в діаспорі, Президію і Секретаріят СКВУ, братні організації, всіх членів ОДУМ-у, Товариства Одумівських Приятелів, дописувачів, читачів і передплатників журналу «Молода Україна», симпатиків і прихильників ОДУМ-у та бажаємо всім радості, здоров'я і всього найкращого в праці й житті.

**Головні Ради Старших Виховників ОДУМ-у та Головні Управи ТОП-у в США,
Канаді та Німеччині, Центральний Комітет ОДУМ-у,
Дирекції корпорацій осель «Україна» і «Київ»**

Редакція та Адміністрація журналу «Молода Україна»

Д-р А. ЛИСИЙ

ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ

*Я єсть народ,
Якого Правди сила
Ніким звойована
Ще не була.
Яка біда мене,
яка чума косила! –
а сила знову
розцвіла.*

(Павло Тичина)

Ніхто не знає точних дат старовини. Воскресіння Христа стало святом християнської релігії десь у другім столітті. Воно співпало з уже з сивої давнини існуючими святами тодішнього світу - зі святами весни. Свято Весни ще з далеких передхристиянських часів було найбільшим і найзначнішим святом року. Це було свято радості, відродження, щастя та зміни з холодної непривітної зими у теплу привітну весну, в час якої пробуджується життя, починається радісна пора року з її життєдайністю, добробутом, благодійністю.

На Україні з давніх передхристиянських часів наші пращури також святкували свято весни. Воно починалося Великим Днем, звідти і походить назва Великдень. Як наслідок злиття стародавніх весняних святкувань з християнським світоглядом аж до наших часів Воскресіння Христа святкується у переплетенні зі звичаями, переданими нам нашими пращурами: писанками, веснянками, гаївками і т.д. Воскресіння Христа - це свято радості, онови, перемоги добра над злом, життя над смертю. Це свято любови, братання, надії і віри в краще майбутнє.

З під темних брил минулого також пробуджується наш народ. Це також воскресіння. Не дивлячись на тяжкі часи, все ж в муках і болях твориться там нове життя, є надія на світліше майбутнє. Цей процес оновлення та перемоги над темними силами минулого буде довгим, він здобудеться лише власними силами народу.

Разом з пробудженням народу, також пробуджується і набирає силу наша Церква. Святіший Патріярх УАПЦ Мстислав 1-ий виїхав на Україну, щоби провести цьогорічні Великодні Свята зі своїм народом. Там, де в процесі відновлення нашої Церкви постають перешкоди і труднощі, якраз тепер там потрібно розумних дій та рішень, потрібно духу любови і миру. Глава

УКЦ Кардинал Любачівський також виїхав на Україну, щоби в ці Свята бути зі своїми вірними. Обидві Церкви є українськими, потребують співжиття в мирі та взаємопошані в душі християнської любови і братерства.

Хочеться вірити, що цьогорічні Великодні Свята зворушать кожного українця до згуртування, релігійної толерантності та об'єднання для загального добра нації. Хочеться бачити наших Ієрархів, як об'єднуючих сил нації, як добрих пастирів, які поведуть своє паство до кращих днів майбутнього. Час Великодніх Свят якраз є такою нагодою. Бо воскресінню народу можна допомогти, але також можна і пошкодити.

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ WEST ARKA

BOOK & GIFT STORE

ОЛЬГА І АНДРІЙ ЧОРНІЙ
і син АНДРІЙ — власники

- Книжки, журнали, газети, пластинки машини до писання.
- Різьба, бандури, вишивки, полотна і нитки до вишивання.
- Обруси і полотна з українськими vzорами в гуртовій і подрібній продажі.
- Біжутерія, кераміка і кришталі.
- Висилка пачок до всіх країн.

«АРКА ЗАХІД»

2282 Bloor St. W. Toronto, Ontario M6S 1N9
Tel. (416) 762-8751

Микола Вірний

РІЧНИЦЯ НЕПРОСТИМОГО ЗЛОЧИНУ

Сила вибуху на Чорнобильській АЕС до-рівнювала 300 Гіросімам.

У другому виданні Української Радянської Енциклопедії про місто Гіросіма сказано наступне: "... Під час 2-ї світової війни 1939-45 США без будь-якої воєнної необхідності 6-го серпня 1945 скинули на Гіросіму першу атомну бомбу, внаслідок чого значну частину міста було зруйновано і понад 140 тисяч чоловік вбито і поранено. ..." (Слова "без будь-якої воєнної необхідності" сприймаємо, як ще один приклад нерозумно вжитої пропаганди, а не справжньої відплатної вдячності за всю допомогу, яку Радянський Союз отримав під час Другої світової війни. Атомні бомби, які скинуто на японські міста Гіросіму і Нагасакі, правдоподібно врятували сотні тисяч людей по обох боках воюючих між собою країн. В першому виданні УРЕ, між іншим, говориться, що "... було вбито, поранено та пропало безвісти понад 150 тисяч осіб... Багато жителів згодом померли від променевої хвороби. Випадки захворювань на променеви хворобу, що закінчуються смертю, трапляються і досі. Прим. Автора)

Аж страшно уявити наслідки вибуху, коли читаєш.

А як же ми маємо почуватися, коли те, що на Україні трапилося було в 300 разів більшим, страшнішим?!

І невже цей явний злочин Москви супроти української нації і її землі залишиться безкарним?

І після цього Москва й далі хоче бути панівною над життям і смертю наступних поколінь української людности?

Схаменіться!

Смертельного удару завдано не тільки українцям нездарями в атомовій техніці. Постраждали також білоруси, росіяни та й інші народи Центральної і Західної Європи.

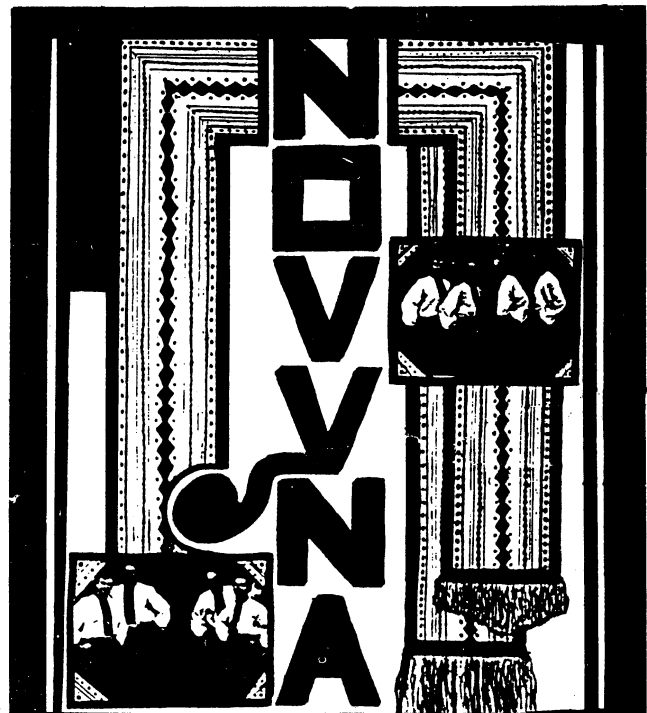
Фахівці говорять про страшний екологічний стан на Україні: "Якщо до токсичних речовин промислового та сільськогосподарського походження додати мільйони кюрі триваложивучих радіонуклідів, які в трагічні квітнево-травневі дні вісімдесят шостого на багато десятиліть густо засіяли наші щедри ниви й ліси, багаті й чисті колись ріки та озера, - можна з глибоким сумом

констатувати, що ми ледь-ледь утримуємося на крихкому березі екологічної прірви."

На з'їздах Руху і "Зеленого Світу", "Меморіалу" і Спільки "Чорнобиль" та інших громадсько-культурних і політичних організацій в Україні та Діаспорі зроблено багато правильних ухвал. Підхоплено й молитву, першу екологічну молитву про виживання народу. За неї, за цю першу екологічну молитву у світі ми вдячні Юрію Щербакові. Вона коротка і зрозуміла, як життя і смерть: "Боже, врятуй Україну".

І віримо, Бог допоможе, якщо ми всі об'єднаємось в одному великому бажанні **ДОПОМОГТИ В УСЬОМУ САМІ СОБІ!**

3 березня 1991 р.

NOVYNA'S "THE UKRAINIAN ALBUM" WILL SOON BE AVAILABLE TO YOU ON TAPE, ORCHESTRAS "NOVYNA" AND "NOVUY RAI" ARE NOW AVAILABLE TO YOU LIVE!!

FOR THE FINEST IN UKRAINIAN AND CONTEMPORARY MUSIC PLEASE CONTACT:

- BANQUETS
 - WEDDINGS
 - DANCES
- NOVYNA INC.
58 4th AVE. S.
ROXBORO, QUE.
CANADA H8Y 2M4

ROMAN WUSATY (514) 683-9540

Ганна ЧЕРІНЬ

ГАВАЇ

(Закінчення з попереднього числа)

А качка таки була добра. Ми купили її цілу, засмажену, в китайському ресторані, і китайка при нас майстерно порубала її сікачиком на зручні маленькі шматочки. Сіли на «бас» і поїхали далі — до Ваймея парку. Гібіски, червоний джінжер, буганвілії всіх кольорів райдуги, гігантські папороті... На явайській сливі повно плодів, і нам запропонували їсти їх, скільки схочемо. Смакує, як наш тернослив, але солодше. Найбільший атракціон в цей день «не працював»: Ваймея водоспад мав би текти знизу догори, але через бездошів'я він ледве крапав, до низу. Але й без нього було гарно. Взагалі, скільки б людина не читала в енциклопедіях та довідниках, кожний має свою власну уяву про небачені речі. Я знала, що Гаваї — острови, зроджені вулканами, але ніколи не сподівалась побачити там так багато й такі високі гори, до 13,000 стіп. Вони часто затримують хмари й змушують їх виливатись у водоймища поза заслоною, а в долинах сяє сонце. З дощу збираються джерела смачної води — не варто пити кока-коли на Гаваях! Вода тут чудова й свіжа, а якщо бажаєте ще ліпшого, то на кожному кроці смачні напої з тропічних овочів. Молода дівчина, що везла нас поїздом навколо парку, пояснила, що папая — третій по значенню овоч Гаваїв.

— А що перший?

— Ананаси.

— А що другий?

— Цукрова тростина.

Ну що ж, вона така молоденька, що їй дозволено тростину зараховувати до овочів. До біса з ботанікою.

А папай тут безліч. Що за чудова рослина! Гарна, струнка, з великим, вирізьбленим листям, родить рано, і вся обвішана плодами... Вона й дико росте, така сама гарна, як і плекана на городі. Чудові також і манго — величезні, розлогі дерева. Вони саме квітували.

Автобус завіз нас на пляжу «Захід Сонця», де ми той захід сонця й провели. Це чудове місце для «сурфу», маневрування по хвилях на пласкій дошці. Але, хоч ми багато тих дощок бачили — прив'язаних до авт, не бачили за весь час ні разу, щоб хто на них гойдався на хвилях. Може тому, що досить

високі були хвилі — до 35 стіп, так що не дуже безпечно... Особливо під час нашого побуту на острові Мауї хвилі ревли й гупали об беріг так, що нам, у готелі над самим океаном, спати не давали...

Вставали ми рано, може о шостій годині, і, поки встане сонце, йшли снідати, шукаючи такого ресторану, де на сніданок дають не ковбаски й стейк, а варену вівсяну кашу. Один такий був недалеко. Кельнерка-гавайка розуміла без слів, що ми не хочемо снідати довго, не барилась. А в ресторані по підлозі ходили голуби й заглядали нам у вічі, прохаючи їжі. Наші тартинки посипались на підлогу, голуби все підчистили, й замітати не треба було. А кельнерка не проганяла голубів, а обережно через них переступала. Любить їх, видно. І за це ми любили її.

На вулиці ще мало люду. Прибиральники возять на колесах свої приладдя, замітають, чепурять пляжі й щедро поливають пальми й квіти. Тут на дощ надія марна. Гавайці люблять їсти, та й не дивно: океан спричинює вовчий апетит, по собі знаємо. Тому гавайці, навіть молоді, повненькі, з животиками, а дехто навіть і з пузом. Муму й вільні сорочки навипуск добре маскують фігуру, а природна гавайська граційність ще й додає приваби.

Над океаном встає сонце. Помалу, потягаючись... Хмарки рожевіють, все наповнюється світлою радістю. Голуби воркують на пальмах, цілуються, і кожен тільки зі своєю жінкою.

Починають вибігати з готелів туристи: бігають, бродять по водиці, дехто й купається. От би сидіти на пляжі! Але цікавість жене: треба ж щось ПОБАЧИТИ! Хотіли відвідати Перл Гарбор. Туди не пускають не-громадян США (може, щоб не образити японських гостей якимись заввагами?!). Але були високі хвилі — для мене певна морська хвороба. Отож, я зрезигнувала, а за компанію й мій чоловік. Замість того поїхали в Полінезійський Культурний Центр. Це трохи підштуковане полінезійське селище, де є різні хатки, типові для островів Самоа, Фіджі, Тагіті, Тонґа, Гаваї, що в конгломераті дали так звану гавайську культуру. Для зручності, багато натуральних матеріалів замінено плястичними (леї, гула-спіднички), досить майстерно, так що здалеку й не відрізниш від природних. Тому то я була досить приємно здивована, що на летовищі нас ошчасливили справжніми, та ще такими пахучими квітами. Після вечері буфетного стилю, де ми ласували полінезійськими стравами, у величезнім відкритім театрі була вистава полінезійських танців, пісень і звичаїв. Було гарно, але стались непередбачені курйози: зіпсувався голосник, і все заніміло. Справа в тім, що солісти тільки ворушили устами, а пісня була зареєстрована. Коли стрічка порвалася, настала тиша... Ще нас повели до місцевого

НОВЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

Ігоря Лисика

The Solid Oak Co.Kitchen Cabinets — finished — unfinished
Oak furniture

848 Simcoe St. South. Unit 2 Oshawa, Ont. L1H 4K8

Tel: 416 — 434-7204

Res: 576-9779

Тай-Магалу» — Мормонського храму, кілька миль від Полінезійського села. Перш за все, ми побачили Бріггам Янг університет, гарний, як і все інше на Гаваях, з численними будовами — гуртожитками для самотніх дівчат і хлопців — та з оселями для одружених. Багато самотніх згодом одружуються й переселяються в квартирі для сімейних. Мормони керують усіми імпрезами в Полінезійському селищі, збираючи (чи здираючи) величезні гроші. «Оце я вас везу на відвідини храму, — повідомив нас провідник, — і вже ви оплатили одного студента».

Але до храму нас не пустили. Як би викрутасно нам не пояснювали, виходило так, що ми достойні тільки гроші платити, але не достойні ввійти до храму. В кожному разі, навіть екстеріор храму дуже гарний, з чудовими виглядами на океан. Навколо море плеканих квітів, водограї й скульптури. В спеціальній залі для нас, далеченько від храму, показали фільми про основника мормонської віри Джозефа Сміта та про білих місіонерів на Гаваях... Гавайці з гірким сміхом розповідають, що місіонери змусили тубильців закрити одягом грішне тіло, а тепер білі ходять напівголі. В Гонолулу ми бачили розкішні будівлі місій та дивувались, що мало виконували Божі заповіді ті, що їх проповідували...

За три дні ми вжились на невеликім соняшнім Оагу, і можна було б тут ще довше розкошувати — але наказ невідхильний: на дев'яту годину виставити речі, а на десяту тридцять самим з'явитись в вестибюлі. Ой, як неприємно пакуватися, коли, здається, ті самі речі не влазять у валізи і взагалі не хочуть позбиратися з тих місць, де їх порозкидано!

— Це твої закупи в Ала Моані такого нарobiliли! — сердиться мій чоловік.

— Там і твоя гавайська сорочка! — відгризаюся я.

Входимо в автобус. Нас вітає наша симпатична провідниця Люсі в квітчастім муму — така в них уніформа.

— Е, пегеа ое? — питаю її, щоб похвалитись своїми новонабутими знаннями.

— Що ви сказали? — питає Люсі.

Я повторюю, і вона, засоромившись, каже, що не розуміє гавайської мови... От тобі на! Я думала, що тільки з українцями таке буває!

Проте, пізніше я довідалась, що Люсі філіппінка. Їх тут чимало. Ну, гаразд: філіппінка — то філіппінка, але вона виступала під маркою гавайки, і якщо вже не знає «Як ви поживаєте?», то я вже не знаю, що їй сказати. Це свиняча нетактовність, хоч Люсі й дуже мила дівчина.

Люсі рахує нас, як курчат, виставивши палець. Завжди знаходяться «пізні Івани», котрих ми стри́чаємо овацією. Вони нам крадуть дорогі хвилини, але, замість щоб їх присоромити, овація підбиває їхне еґо — дивіться, мовляв, які ми важливі персонни, що всі на нас чекають! Люсі вже втретє нас перераховує й одержала належне число. Чорнявий смуглявий шофер відвозить нас на аеродром, незмінно виконуючи обов'язки екскурсовода. За весь час ми мали з півдесятка водіїв, і ні один не повторив інформацій — координація тут дивовижна! А

дівчата — провідниці ще й танцюють гулу, і то краще, ніж професійні танцівниці на сцені. Правда, дівчата тут вчать танцювати з дитинства, і грація їх «вроджена».

Проїжджаємо центром міста. Водій вказує на будинок Міської управи. «А ось і наш мейор!» — де-що схвильовано інформує він. Мейор сидів у кафе, мабуть полуднував. Правда, обернений до нас потилицею, але місцеві патріоти його і ззаду пізнають. Мейор італієць, а одружений із японкою. Губернатор Гаваїв — японець. Чи ж дивина, що Гаваї так з'японізовані?!!

Слухайте радіопрограму ОДУМ-у „МОЛОДА УКРАЇНА“

з радіовисильні
СНІН НА ХВИЛІ АМ 1540

в Торонто

КОЖНОЇ СУБОТИ

від 6:00 до 6:30 вечора

Керівництво:

**Головна Виховна Рада Коша Старших
Виховників ОДУМ-у в Канаді.**

SIPCO OIL LTD.

HOME COMFORT DIVISION

83 Six Point Road

Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якості опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслуґу.
2. Вкладає і фінансує нові печі („форнеси“)
3. Вкладає прилади до звогчування повітря („ґрюмідіфайрс“)
4. **Все фінансуємо на догідні сплати**

— 24-годинна обслуґа —

**ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕНЬ І ВНОЧІ:
232-2262**

Свої рахунки можете платити безкоштовно у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

Провадимо також власні бензинові стації під назвою Sipco. Просимо наших відборців заїжджати до наших Sipco і наповняти авта бензиною.

Іван ГНАТЮК

ГІРКА ЗОРЯ

Гірка зоря, що на Чорнобиль
Упала - нагло, як стріла,
Крилом зловісної хвороби
Усіх нас, мабуть, опекла.

Ми безборонні перед нею,
Схрестивши руки, стоїмо
І мовчки, вражені зорею,
Свого призначення ждемо.

Адже ми жертви лейкемії,
Від неї ліків ще нема, -
Як меч караючий, тяжіє
Трагізм епохи над всіма.

Він так загрозово уперше
Завис над головами нам, -
Під тягарем його, завмерши,
Ми й смерть звіряємо життям.

Ми не страхуємось од смерті
І не впадаєм в сум'яття -
Одначе будемо відверті
Перед жорстокістю життя:

Зоря, що впала на Чорнобиль,
Гірка і гостра, як стріла,
Крилом зловісної хвороби
Вже й наші душі опекла.

Не те вже нині наше сьогодення,
Не те, хоч ми й по-давньому живем, -
Зоря Полин, відома з Одкровення,
Упала в Прип'ять атомним вогнем.

То не зоря - а притча во язицех,
І суть не в ній, а в наслідках її:
Були, звичайно, жертви інквізицій,
Але ж були й безумні мудрії.

І хто керує світом - невідомо,
Забув про нього й Бог на небесі, -
Якщо ми будем жити по-старому,
То й без потопу згинемо усі.

Чорнобиль попередив нас: мовчання -
То самогубство! Чуєте чи ні?! -
Не дай нам, Боже, каятись в одчаї,
Не дай прозріти - в атомнім вогні.

НОВЕ ЛІТОЧИСЛЕННЯ

Сталось те - що й статися повинно,
Вже безсилі скарги і плачі, -
Ти й тоді мовчала Україно,
Як почувла вибух уночі.

Ти лише тремтіла, як в ознобі,
З кляпом в роті - спокій берегла
І збирала вісті про Чорнобиль,
Як жебрачка - крихти зі стола.

А тобі - то атомні аз-буки,
То бадьорість фальші й глупоти, -
Лжепророки іменем науки
Вимагали жертв і німоти.

І самі, з холодними очима,
Хоч весь край у стронці горів,
Як святкові жертви, невмолимо
На парад зганяли школярів.

Їх колони - мертво, безгомінно -
Йшли, як на бенкет в розгул чуми, -
За чиєсь безумство, Україно,
Ти платила рідними дітьми.

Ти була приречена, як здобич,
Ти лише тривоогою жила
І збирала вісті про Чорнобиль,
Як жебрачка - крихти зі стола.

Час минає швидко і невловно,
Хоч-не-хоч, минає і життя, -
Ті, що у вогонь саможертвовно
Кинулись, відходять в небуття.

Люди прокидаються зі страху,
Воскресають мертві і живі:
Той - поклавши голову на плаху,
Цей почувши кривди вікові.

Час зриває маски і перуки,
Видно всіх - і речників брехні,
І бездушних виродків, що руки
Гріють на чорнобильським вогні!

А великий мученик-Чорнобиль
У своїй трагедії живе, -
Ще від неї (час його сподобить)
Піде літочислення нове.

Сотні літ поволеньки пролинуть,
Стронцій розпадеться і помре, -
На новому полі неодмінно
Час його, мов попіл, приоре.

Знов життя повернеться в Чорнобиль,
Зацвітуть жоржини коло хат,
Й може, знов лелеки довгодзьобі
Виведуть цибатих лелечат.

Час очистить Прип'ять незглибиму,
Оживуть і луки, і сади,
Та Чорнобиль вічно берегтиме
Хрест своєї чорної біди.

Вічно буде пам'яттю судити
Тих, що розп'яли його в огні,
І з ребра, що стронцієм пробите,
Кров його тектиме по мені.

**PROLOG VIDEO RELEASES THE
SLAVKO NOWYTSKI COLLECTION
FOR EASTER**

Three award winning short films by reknowned film maker Slavko Nowytski have recently released on one combined video by Prolog Video of Newark, NJ.

PYSANKA, - The Ukrainian Easter Egg, a film which won numerous international film prizes, including the Golden Eagle in Washington D.C. and which has been aired on television in eight countries is the leading film on this tape. Combined on the tape are techniques on making the actual Pysanka and a narrative in English, on the history of this ancient art. The film is 14 minutes and suitable for both home viewing as well as use in schools.

SHEEP IN WOOD is an intricate short showing how the late Jacques Hnizdovdky designed and created one of his most brilliant and well known woodcuts. The winner of the American Film Festival's prestigious Blue Ribbon Award, this film has been described as "An appealing overview of the creative process in graphic arts for adult and young adult public library programs on art and artists..." (American Library Association's Booklist)

IMMORTAL IMAGE is about Leo Mol, a sculptor who works in the ancient art of "lost wax" bronze casting. Mol, the sculptor of the Shevchenko monument in Washington D.C. is shown discussing his work and his philosophy of art. In 1987 the film won the Greater Miami Film Festival Silver Medal.

This is the first time that all three shorts have been combined onto one video tape and become available for mass distribution. They are available from Prolog video for 39.95 and can be ordered by calling Toll Free 1-800-458-0288 or writing to Prolog Video at 744 Broad Street, Suite 1115, Newark, NJ 07102.

**ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДІЇ СКВУ ДО
ПРОВІДІВ УКРАЇНСЬКИХ
ЦЕРКОВНИХ І СВІТСЬКИХ
ОРГАНІЗАЦІЙ І УСТАНОВ МІСТА
ТОРОНТА І ПІВДЕННОГО ОНТАРІО**

У зв'язку з сумною 5-ю річницею Чорнобильської катастрофи, СКВУ, у співпраці з торонтським відділом КУК і відділами південного Онтаріо, влаштовує в неділю, 5 травня 1991 р., о год. 2:30 по полудні велику МАНІФЕСТАЦІЮ у "Мейпел Ліф Гарденс", Торонто, щоб пригадати нашим співгромадянам, що Чорнобиль - це трагедія для цілого світу, а не лиш для України і Білорусії.

В програмі маніфестації: молитовна частина, доповідь голови Української Республіканської Партії, довголітнього борця і в'язня за права українського народу ЛЕВКА ЛУК'ЯНЕНКА, збірний дитячий хор в супроводі Української камерної оркестри та Українська капеля бандуристів з Детройту.

Президія СКВУ закликає усі проводи українських Церковних і світських організацій й установ здержатись від влаштування будь яких імпрез у цей день, щоб наші громадяни зорганізовано і масово могли заявити свій протест проти злочинних дій окупанта в Україні та солідарність з українським народом у його змагу за Українську Самостійну Соборну Державу.

Чистий прибуток з маніфестації буде переданий для проекту СКВУ - лікування українських дітей-жертв Чорнобильської трагедії.

Президія СКВУ

N. - J. SPIVAK LTD.

1158 Wonderland Road

LONDON, ONTARIO

N6L 1A6

(PRE-MIX CONCRETE)

ЛИСТ ВІД ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

14 березня 1991 р.

Слава Ісусу Христу!

В. Шановна і дорога пані!

Приходиться ще вітати вас з далекої неволі. З нагоди наближаючого великого Великоднього празника Паски воскресіння нашого Спасителя Ісуса Христа, вітаю вас, вітаю всю вашу родину нашим традиційним українським привітом Христос Воскрес! Бажаю вам усім веселих свят. Нехай воскреслий Ісус благословить вас і всю вашу родину, тримає при добрім здоров'ї, дарує багато щастя радості і добра.

Повідомляю, що вашого листа, різдвяну картку і 5 дол. я отримав ще 5-го лютого за що щиросердечно вам дякую. Прошу пробачте за мою таку довгу мовчанку. Причина в тому що мені сталося так, що я остався без поштових значків і не міг писати до нікого майже три місяці.

До того ще почалась війна. Приходилось і мені нераз сидіти в протигазі, часом і 2 рази на ніч, особливо по суботам. Мені зіпсувалось радіо і я мусів був купити друге. Зужив гроші що трошки мав. А на значки поштові надіявся що прийде адвокат і дасть, але сталося що він попав у шпиталь і перейшов операцію. Тому не міг до мене прийти. Оце аж сьогодні 14-го березня приніс трохи значків і я взявся до роботи. Хоч хоч потрошку багатьом відписати.

Питаєте як я проводжу свій час. Буває різно. Пишу, читаю газети, дивлюсь телевізію, слухаю радіо, готую собі їсти, перу, прибираю, займаюсь вправами. Час мені іде дуже скоро. Чув по радіо з Києва як там була прес-конференція за мене. Говорив мій син, зять Едвард і другі. Я зараз отримую листи з України, а також різні газети

Здоров'ям я почуваюся добре. Духом не падаю. Прикро тільки що вже 5 років сиджу за чийсь провини.

Остаюсь з глибокою пошаною до вас, вашої родини і усіх людей доброї волі які мене пам'ятають, співчують, моляться і допомагають в моїй нерівній боротьбі за справедливість.

Ваш брат по крові і Христу Ісусу. Пишіть!

Іван Дем'янюк

Охочі можуть висилати листи чи картки до І. Дем'янюка (поштовий значок з Канади 80 центів) на адресу:

John Demjanjuk
Ayalon Prison
RAMLA, ISRAEL

*Кредитова Спілка «Союз» вважає,
що наша майбутність — це наші діти!!!*

І саме тому ми збудували майданчик для розваги наших дітей на оселі «Київ» при центрі культури імені св. Володимира в Оаквілі. Але коли йдеться про ваш фінансовий стан — то Кредитова Спілка «Союз» не думає, що це теж є дитяча гра. Тепер Кредитова Спілка «Союз» має свій відділ також в Ошаві, і незабаром матиме в Міссіссага, при Еглінтоні Авеню Вест.

Запрошуємо відвідати будь-який наш відділ і стати членом родини Кредитової Спілки «Союз»!!!

Члени Кредитової Спілки «Союз» вірять у велике майбутнє української громади!!!

Наші адреси:

2299 Bloor Street West, Toronto	763-5575
2267 Bloor Street West, Toronto	763-5575
406 Bathurst Street, Toronto	363-3994
31 Bloor Street East, Oshawa	432-2161
26 Eglinton Avenue West, Mississauga	568-9890

ЗРОБІТЬ ПРИЄМНІСТЬ і користь
Вашим дітям — пошліть їх літом
на один із таборів ОДУМ-у!

ЗУСТРІЧ ОДУМ-у

США Й КАНАДИ З УКРАЇНСЬКИМ ГРОМАДЯНСТВОМ

присвячена

100-ЛІТТЮ

ПОСЕЛЕННЯ УКРАЇНЦІВ В КАНАДІ

відбудеться

від 30-го серпня до 1-го вересня 1991
в Торонті, Канада

ПРОГРАМА ЗУСТРІЧІ:

П'ЯТНИЦЯ 30-го серпня, 8-ма год. вечора:

Товариська вечірка молоді — Господар філія ОДУМ-у в Торонті
в Regal Constellation Hotel.

СУБОТА 31-го серпня:

Тур: ір в гольф.
Екскурсія

БЕНКЕТ І ЗАБАВА

О 6-ій годині вечора в Regal Constellation Hotel

НЕДІЛЯ 1 вересня:

10:30 год. ранку: Служба Божа — Оселя «Київ» в Оквіл, Онтаріо

12:00 год. дня: Слово голови ЦК ОДУМ-у Миколи Мороза.

Дефіляда одумівської молоді. На Службі і на Дефіляді
присутність одумівців в одностроях обов'язкова.

12:30 год. дня: Спільний одумівський обід.

2:00 год. дня: КОНЦЕРТ одумівських гуртків самодіяльності.

Змагання в бейзбол.

ДОДАТКОВІ ІНФОРМАЦІЇ: Звертайтеся до Тараса Ліщини (416) 622-0482

ГОТЕЛЬ: Regal Constellation Hotel, 900 Dixon Rd., Toronto, Ont.

РЕЗЕРВАЦІЯ: 1-800-268-4838. Скажіть що ви є від ОДУМ-у —
UKRAINIAN DEMOCRATIC YOUTH ASSOCIATION

Всі кімнати мають два подвійні ліжка.

**Ціна 69 дол. за ніч, незалежно чи в кімнаті
є 1,2,3 чи 4 особи.**

Дарія РИХТИЦЬКА

ЛЮДИНА ВИСОКОГО ДУХУ І ЗЛЕТУ

*Лише ставши на плечі традиції можна піти далі...
Л. Курбас*

*Театр є могутнім засобом впливу на психологію людськості.
(Спроба аналізу творчого шляху Юрія Бельського)*

Падає завіса останнього акту вистави, і створений актором образ в ній зникає назавжди, наступна та ж сама вистава з ним - буде чомусь відмінна. Театр, як поезія, є способом пізнати істину. А глядач ніби віддає акторові, а через нього і драмі, свою енергію, свої запити, і тоді реалізоване на сцені переходить із площини мистецтва у площину життя. Маштаб п'єси визначається її вторгненням у життя. Але театр існує тільки для глядача. Він існує не для того, аби акторові було де грати, не для того, щоб режисерові було де демонструвати свої здібності, і не для того, щоб драматург мав куди віддавати свої п'єси. Театр не патефон для програвання платівок, видання великим тиражем, тому кожна постановка повинна бути, принаймні має бути унікальна. Мистецтво має бути відкрите різним формам і змістом, лише в їхньому змаганні виробляється мистецька цілість.

Театрові належить бути на рівні культури, інтелігентності, чітко усвідомивши свої цілі, тоді він стане справжньою трибуною, авангардом змін, громадською дзвіницею у храмі нашої національної культури. Професійність - це вдосконалення форм і засобів мистецької подачі, це здатність мистця майстерними засобами усувати перепони до щирого-емоційного, творчого самовиявлення.

Народ виловлює мистців із своїх надр, і не знати як це діється, але власне народ ділиться талантом і пам'яттю, наче хлібом з декотрими своїми одиницями. Одного наділяє чутливістю до музики, і він виростає Бортнянським, другу даром поетичним - творить її Лесею Українкою, а третього Курбасем. Мистець бачить істину і, якщо він уміє її виразити, то стає довіреним народу.

Здається, що не треба підкреслювати яку переважливу роль відіграв український театр у пробудженню та закріпленню національної стихії на рідних землях, а також у діяспорі. Наші актори протягом історії назначені долею печалі, але це не зупиняє їх до сьогоднішнього дня горіти одержимістю вірності та посвяти Мельпомені і своєму народові. Завдяки їм те-

атральне мистецтво навіть у жорстоких обставинах, не тільки - що не заросло бур'яном забуття, а навпаки проривається зеленими паростками надії у майбутнє.

В сучасній Україні твориться грандіозна містерія оновлення, осяяння, та олюднення. Які ми щасливі, що нам можливо узяти участь у цій містерії, якщо не безпосередньо, то все ж таки свідками великих подій, які відбуваються на нашій батьківщині.

Доходячи повільно до ядра моєї теми, я доцільно зупинилася довше на ґрунті з якого виріс художник рідкісних талантів, людина, яка була і є - принциповою в своїх мистецьких ідеалах, творець великої майстерности, Юрій Бельський. Талановитий актор, майстер надзвичайної пластичности й багатогранности, що вільно почуває себе і в народній побутовій українській мелодрамі, і в репертуарі перекладних авторів. Яка різноманітна галерія сценічних образів на творчому шляху у нього, скільки ролей він відтворив протягом довгих літ?

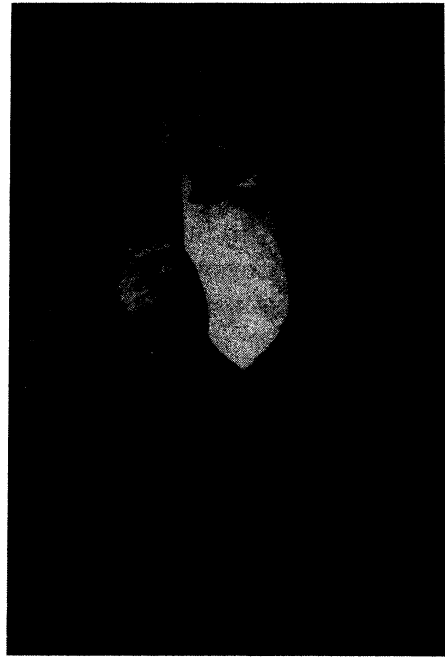
Актор Юрій Бельський - здатний і без міміки, без слів досягти надзвичайних глибин, зтягати наче магнетом у сферу своєї правдивости, достеменности, наближати до духовної величі, яка дивовижна професійна енергія у багатьох аспектах його кольоритної праці, но і річ ясна громадської динаміки. Коли мистець працює, включається у певний механізм, і ми звикли називати його підсвідомстю. Однак кожна спроба розділити на окремі частини цей надзвичайно складний механізм, є грубою вульгаризацією процесу осмислення істини у актора покрою Бельського. Йому довелося посидіти у шкурі актора у різних жанрах і перетвореннях сценічних героїв, отожд знання акторської стихії приходило не тільки зовнішніми шляхами, але й внутрішніми. Бельський на сцені є актором безпосереднього чуття, з майже повною відсутністю метушливого навантаження зайвого руху чи слова, у нього надзвичайна широчінь творчої уяви, яка допомагає йому творити живі персонажі, а не мертвих манекенів.

І приходиться мені зупинитися на другому творчому обличчі Юрія Бельського - режисера, яке висувається чітко, гостро - неначе хоче піти на двобій зі своїм двійнюком - актором, ану ж чиє візьме верх?

Отож, як не дивно, але прочитавши усі для мене доступні рецензії, признання, та нагороди від чужих і своїх, від людей, які мають професійне відношення до нечисельних вибранців, Господь якого обдарував багатьма ласками справжніх талантів, хочу ствердити, що Бельський як актор і режисер не тільки що не розгубився в чужому морю, а навпаки дійшов до таких вершинних успіхів, що мало хто інший з його колег здобув цей важкий змаг.

Режисер Юрій Бельський є надхненним прихильником творчої системи нескореного Л. Курбаса, тобто зацікавлення режисера психологічними категоріями духовного світу людини, в серцевинній зоні якого постійно стояла національна проблема, яку завше нагадував у театрі, жив нею, жив життям своєї батьківщини - по мимо того, що Торонто було осідком театру "Заграви". У режисерській праці Бельського, у кожному задумі є опуклість та прозорість дії. Коли він б'ється над розв'язкою скомплікованих явищ, а в театральних поставах їх доволі є багато, і ні одним ключем не може відімкнути замку, тоді режисер вигадує відмикачку - яка відчиняє перед ним двері. Вона бо є побічним продуктом творчості художника-новатора і це переважлива риса, без якої духового росту у режисера, та цілій його поставі ніколи не буде. Добрий режисер-оновлювач, ініціатор, творець нових методів праці, і таким власне є Бельський. Коли застановитись скільки то років пройшло, а його постави п'єс різного жанру, різних авторів не застаріли, чи то гостра сатира "Одруження" (М. Гоголя), чи драма Г. Ібсена "Примари", ніщо не затирає враження від цих вистав, навіть пил років не забирає актуальности, свіжости, не стирає пережитих вражень, бо такі нев'янучі, безсмертні-епохальні п'єси як "Мина Мазайло", "Народний Малахій" (М. Куліша) ніколи не старіють. Справді старіють лише театральні постави, де є компроміс, фальш, зрада бодай у найменшій мірі самого себе. Такі п'єси розкладаються на очах, швидше ніж режисер встигне зняти зі свого репертуару.

Так мені здається, що Бельського принципи творіння як автора, так і режисера, якщо це можна схопити якимсь зв'язком слів, що вулкан творчого горіння Юрія Бельського полягає у тому, що над чим би він не працював, привчив себе думати (а може це у генах вже у нього), що

Ю. Бельський в ролі Бізнесмена в ревії Е. Козака і С. Левицького "Раз козі смерть" (1962).

поставу даної п'єси, чи перевтілення себе у якогось героя - це для його останнє діло, і якщо в ньому не висловить себе, то вже ніколи... І це не прикмета характеру, а радше багатство душі.

Не маючи змоги добитися до автобіографічних джерел Юрія Бельського, я рішила поділитися з читачами тими інформаціями, які були мені доступні. Виступи на сцені почав в шкільних виставах. По закінченню середньої освіти був прийнятий до театральної студії. Вибух світової війни перервав йому науку, прийшли важкі часи - армія, фронт, табір полонених, табори Гітлерівської Німеччини та Австрії, а позаду молодого хлопця залишалася рідна земля...

По закінченню війни, на початку 1946 року став членом відомої студії, під керівництвом Й. Гірняка та О. Добровольської. (Ляндек-Австрія та Мітенвальд-Баварія, 1946-1948 р.). Будучи членом студії виконував ролі: Остапа-білогвардійця - "Мати і Я" (за новелею М. Хвильового). Бургели - "Слуги двох панів" (К. Гольдоні). Писаря - "Пошилися в дурні" (М. Старицького), Карна - "Санаторійна Зона" - інсценізація новелі Хвильового, Перфекта - "Оргія" (Л. Українки), та численні ролі в ревіях "Сон Української Ночі", "Блакитна Авантюра" (І. Чолгана).

У 1948 р. Бельський виїхав до Англії на три роки, забираючи зі собою акторський досвід, який здобув у Гірняка та Добровольської -

учителів великого формату - та неперевершених виконавців художнього слова. Залишив Європу в 1951 р. і Канада стала його пристанню, а місто Торонто мусило заступити утрачену батьківщину...

Та вир життя схопив юного мистця у свої обійми. Ще того самого року у Народному Домі у Торонті поставив "Сорочинський Ярмарок" (М. Старицького) та рівночасно був виконавцем ролі Солопія Черевика у цій постанові. Українські актори зразу оцінили талант Бельського, і в скорому часі запросили його до "Народного Театру" який, вже давніше був заснований у Торонті. Режисером цього театру був Тагаїв, мистецьким керівником Г. Ярошевич-Манько. Виходить з того, що молодому Юрієві пощастило, знав куди попати. Тут була приємна атмосфера для духовного розвитку надійного актора і режисера Бельського. В тому театрі він виконав низки ролей: Акакія "Суєта" (Тобілевича), Жида - "Хмара" (Суходольського), "Граніту", в п'єсах "Брат на брата", "Панна Штукарка", "Воскресіння", "Маруся Богуслан", "Сорочинський Ярмарок" - Афанасій-Попович (Старицького) та інші. У 1953 р. він був одним з основних членів ініціативної групи (Ю. Бельський, В. Довганюк, А. Ільків), що створила театральний Ансамбль "Заграва", під режисурою С. Теліжина-Турянського. Українське театральне мистецтво у Торонті почало розширяти свої крила чимраз більше до лету...

Бельський, будучи актором "Заграви", ще з більшою наснагою виконував ряд ролей: Майор Авдеєв - "Прокурор Дальський" (С. Теліжина, за матеріалами Тупала), Маркіян - "Адвокат Маркіян" (Л. Українки), Батько - "Проліски" (Цуканової), Карло - Кур'єр УПА4" (С. Теліжина), Інквізитор, "Жайворонок" (Ж. Анці), Труфальдіно - "Слуги двох Панів" (К. Гольдоні), Лобанів "Тітка Чарлі" Т. Бранд, "Примари" - Яків (Г. Ібсена), та багато інших знаменних постатей у різних п'єсах, які набрали кольору живучості, та тим самим своєю інтерпретацією зблизили їх до глядачів. У театральній групі "Розвага" під адміністрацією В. Довганюка, Ю. Бельський режисерував ревії "Раз козі смерть", "Під веселим оборогом", а також виконав ряд ролей у цих ревіях.

Здається, що часу на відпочинок у цієї людини ніколи не буде. В 1970 р. Бельський перебрав функцію режисера "Заграви" у зв'язку з відходом С. Теліжина. Почалися переосмислення деяких постанов під енергійним проводом Бельського. Час для нього - це багатство, той не уміє його марнувати. Режисерував: "Касандру" (Л. Українки),

"Таборову Козульку" (за матеріалами з комедії "Еспанська Муха" (Арнольда та Баха), "Украдене Щастя" (І. Франка), "Суєту" (Тобілевича-Карпенка- Карого), "Мотрю" (Лужницького), "Євшан- Зілля" (С. Левицького), "Одруження" (М. Гоголя), а також не залишив на поталу свого двійняка актора, він виконав багато ролей у поставлених ним виставах.

Небуденність нашого визначного драматурга М. Куліша полягає у геніяльному умінню схопити у росинці всесвіт, а в людині - підкреслити найістотніше - велич людської душі у незбагненій глибині добра і, рівночасно, падіння її... Кулішева творчість ще належно неоцінена своїми і чужими також.

Юрій Бельський у ролі "Мини Мазайло" (М. Куліша) дійшов здається до зеніту своїх акторських стремлінь. Ця роль стала найкращою ілюстрацією перетворення актора у міщанина-обивателя, що робив спроби здобуття своєї слави.

Режисером цієї постанови була вже покійна М. Левицька, незаступима мисткиня. 1970-ий був цікавим роком, і плодючим на нові події для Бельського та цілої театральної родини. Юрій був обраний на члена управи новоствореної багатокультурної театральної Асоціації (ОМТА), яка складалася з дванадцяти етнічних груп. Драматичний Ансамбль "Заграва" став членом цієї Асоціації і почав входити у чужий світ, інформуючи його художнім словом про красу нашого мистецтва. На першому фестивалі 1971 р. (кожного року відбуваються фестивалі) "Заграва" дістала найкращу рецензію в англійському часописі "Глоуб енд Мейл" театрального критика цього часопису С. Мартіна за постанову драми "Примари" (Ібсена, режисер Ю. Бельський).

На протязі 18-ти років Юрій є членом Управи ОМТА, як актор він бере діяльну участь у численних виставах поставлених на провінційних, національних, та інтернаціональних фестивалях, влаштованих ОМТА та англійською театральною Асоціацією "Театр Онтаріо", в англійській мові. За час виступів на цих фестивалях Бельський дістав нагороду Кращого актора Англійського фестивалю "Театр Онтаріо" за роль Волтера в драмі "Артер бабас фюнерал" (Геда Галая 1974 р.). Як приємно відмічати заслужені успіхи наших мистців - бо протягом нашої історії вони діставали тільки тернові вінки слави, та холодні засланні далекого Сибіру...

Та повертаючись до нагород, то Бельський дістав відзначення Кращого актора в ролі "Мини Мазайло" - "Мина Мазайло" (Куліш) на

Ю. Бельський в ролі Труфальдіно в п'єсі К. Гольдони "Слуга двох панів" (1967).

провінційному фестивалі ОМТА - місто Гамільтон, Онт. 1974 р. Дістав відзначення Кращого супровідного актора в ролі Сметник - "Примару Енгліш Кляс" (на провінційному фестивалі "Театр Онтаріо" Торонто 1978 р.) Звання Найкращого режисера фестивалю за постановку "Євшан зілля" (С. Левицького) на фестивалі ОМТА 1980 р. місто Торонто. Виступав в ролях як актор на національних фестивалях Канади - в Едмонтоні (Альберта - 1974, у Вінніпегу, Манітоба 1975 р.) та в інших містах Канади.

Брав участь у світових фестивалях у таких країнах: 1981 р. - Монте Карло (Монако, Франція), 1982 р. - Калгарі - Альберта, Канада, 1987 р. Пуебло - Мехіко, 1988 р. Острів - Аруба (учасник Південноамериканських, караїбських та Європейських театральних груп). У 1989 р. брав участь у фестивалі провінційних театрів а також національних театрів Канади.

Від 1981 р. Юрій Бельський належить до "Банку Талантів" Театру Онтаріо, на позиції режисера.

1977 р. Ю. Бельський нагороджений медаллю ім. Т. Шевченка за заслуги на полі українського театру, Вінніпег, Канада.

На протязі багатьох років виступав з художнім читанням. Виконавець ролей у фільмах: "Ніколи не забуду" (С. Любомирського), української продукції В. Васи́ка. "МСС Софіл" - продукція МГМ/УСА. (Діана Кеатон-Мелл Гібссон-Старрінг), "Останній сезон" продукція СБС - Канада. Поданий список далеко ще не подає усього та не вичерпує автобіографічних еле-

ментів Ю. Бельського.

Я не прагну писати рецензію, ані кидати критичні думки на поставу пєси "Гріхи Молодости", бо моя тема вичерпалася у спробі схопити яскраву людину-мистця Ю. Бельського. Закінчуючи мій нарис, хочеться мені передати признання усім учасникам Ансамблю "Заграва" за їх труд, та намагання нести при важких буднях художнє слово між народ.

"Заграва" по відході у Засвіти невіджалуваного Володимира Довганюка, який був "душею" ансамблю, дуже скорчилася і, здається, коли б не довголітнє горіння цієї унікальної мистецької театральної студії, то може, може, зневіра огорнула б наші серця...

Та українська психіка відпорна на усі удари долі, навіть як автори грають майже у порожній залі, то й тоді хочеться бути оптимістом і вірити, що другим разом буде більше глядачів...

Вірино, що "Заграва" буде дальше працювати у посвяті готування нових постанов, розсвітлюючи ними культурні присмерки в далеких містах нашого поселення.

ВЕЛИКОДНЄ ПРИВІТАННЯ ПРЕЗИДІЇ

СЕКРЕТАРІАТУ СКВУ З нагоди великого Свята ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

— вітаємо —

нескорений український народ у його боротьбі за свої права, за правду, волю і незалежність бути господарем на своїй землі.

Вітаємо українську спільноту в діаспорі і в Україні і всіх наших Церковних Ієрархів, проводи наших релігійних, політичних і громадських організацій та установ.

Вітаємо Управу Народного руху України за Перемудову на чолі з відомим поетом Іваном Драчем і депутатом до Верховної Ради України.

Нехай Христове Воскресіння скріпить нашу надію на остаточну перемогу добра над злом, правди над неправдою, світла над темрявою та життя над смертю. Український нарід пройшов свій страшний тиждень і ми твердо вірино, що наближається день воскресіння української державности. Нехай істина Христової перемоги сповнить нас радістю і скріпить нашу віру в недалекий День Воскресіння нашої батьківщини.

Христос Воскрес!

За президію Секретаріату СКВУ:

ЮРІЙ ШИМКО
президент

ВАСИЛЬ ВЕРИГА
генеральний секретар

В 125-річчя ГРУШЕВСЬКОГО В ЧІКАГО

В цій році припадає 125-річчя з дня народження українського історика Михайла Грушевського. Українське Історичне Товариство в США проголосило 1991 рік ювілейним роком Мих. Грушевського. Тому філія ОДУМ-у Чікаго присвятила свою радіопередачу в березні, яку провів Анатолій Коновал, Михайлу Грушевському.

Михайло Грушевський народився в козацько-священничій родині. Освіту здобув в Тифлісі та в Києві. В 1894 році українці Галичини здобули від австрійського уряду ряд національних прав, між ними і катедру історії України в Львівському університеті. Шукаючи за відповідним професором вони запросили до Львова історика Антоновича, але той не міг зайняти тієї посади, й запропонував свого учня Михайла Грушевського. Грушевський очолив першу катедру східно-європейської історії в Львові. Його виклади були основою до пізніше написаної ним "Історії України-Руси" якої перший том вийшов 1898 року, а останній в 1934-му.

Велика заслуга Грушевського в тім, що він довів на підставі першо-джерел, і археологічних розкопів, що українська нація розвивалася цілком самостійно і незалежно від російської. Обидві нації походять від різних стародавніх племен, а не як твердив російський історик Ключевський, що російська, білоруська та українська нації походять від одного кореня і тільки в середньовіччі, після зруйнування татарами Києва, вони почали формуватися як окремі нації.

Приїхавши до Львова в 1894 році, Грушевський зараз влився в громадсько-політичне життя. Він очолив історично-філософський відділ Наукового Товариства імени Шевченка, співпрацював у місцевій пресі, виголошував доповіді та заснував журнал "Літературно-науковий вісник" і видавничу спілку. До 1904 року він був посередником між Західньою і Наддніпрянською Україною. Того року він видав працю під назвою "Нарис історії українського народу" та влаштував курси українознавства для наддніпрянської молоді. Взагалі Грушевський займався формуванням і поширенням інформацій щодо потреби і необхідності українського незалежного життя. Після вибуху Першої світової війни Грушевський повернувся в Київ. Але його там негайно заарештували і вислали за межі України. Як в Києві створено Українську Цен-

тральну Раду, український парламент, Грушевського заочно вибрали першим головою. Цебто головою законодавчого українського уряду. Михайло Грушевський український історик - був провідником України та організатором парламенту і Української Народньої Республіки і її першим президентом, що 22 січня проголосила вільну Українську Народню Республіку.

Михайло Грушевський написав 10 томів (11 книжок) "Історії України-Руси" та п'ять томів "Історії української літератури".

Щоб докінчити "Історію України" він 1924 року повернувся з еміграції в Україну, підписавши наперед умову, що не братиме участі в політичному житті, а займатиметься виключно науковою працею. Мимо того, уряд йому ставив різні перешкоди й рахував за найбільшого ворога комуністичного режиму. 25 листопада 1934 року, ніби після незначної операції на шкірі, він помер. Кажуть, що та смерть не була без втручання уряду. Поховали його в Києві. А в скорому часі вилучили з усіх бібліотек в Україні та в Советському Союзі всі його праці, й заборонили й згадувати за нього. Тепер його ім'я знову появилось в пресі України. Тут і там плянується, в цей ювілейний рік, видати різні його праці українською та іншими мовами.

Ліна КОСТЕНКО

**

Тиха щедрість невичерпних вод.
Смарагдові сонячні причали...
Дніпре, Дніпре,
ти, як мій народ, –
лагідний, простий і величавий.

Іскрометний сміх – круговорот.
Глибина суворі і студена...
Дніпре, Дніпре,
ти, як мій народ, –
жартівливий, мудрий і пісенний.

Течії привільний розворот.
Хвилі буйні і далекочутні...
Дніпре, Дніпре,
ти, як мій народ, –
гордий, волелюбний і могутній!

29-ий ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВИЙ ТАБІР ЮНОГО ОДУМ-у ПРИСВЯЧЕНИЙ 40 ЛІТТЮ ОДУМ-у ПІД ГАСЛОМ

"Ми є, були, і будемо ми!"

Оселя ОДУМ-у "Україна", Лондон, Онт. 15-28-го липня 1990 р.

КОМАНДА:

Комендант Микола Скиба - 1-ий тиждень, СВУ
Комендант Анатолій Терентів - 2-ий тиждень, СВУ
Заступник коменданта Тарас Ліщина, СВУ
Старший бунчужний Андрій Костинюк, СВУ
Старша бунчужна Ала Лисик, СВУ
Старша виховниця Оля Лисик, СВУ

за цікавий тиждень і дякую команді і кухаркам за їхню трудну працю.

Щасливого літа всім,

Анатолій Терентів, СВУ
Комендант 2-го тижня

ПОДЯКА

Постійна Команда 29-го Виховно- Відпочинкового Табору Юного ОДУМ-у складає щиру подяку:

- всім членам Команди за їхню тяжку працю на цьому таборі
- Дирекції оселі "Україна"
- кухаркам за смачну їжу: пані Тищенко, пані Педенко, пані Рибка, пані Кейпенен
- отцю Метулинському та добродійці
- панству Терентів
- докторові Юрієві Лисик
- Ірині Скибі
- Христі Павлюк
- Миколі Павлюк
- Іванові Данильченку - голові оселі "Україна"
- панові Залізняку
- Андрієві Смик
- Івану Китастому
- Вірі Павленко і всім членам команди Виховного табору
- Павлові Лисик
- Олені Блощинській
- пані Шевченко
- Андрієві Шевченко
- Павлові Шевченко
- Марусі Дяконов
- Олі Лисик
- Олені Шевченко
- Наталці Неліпі
- Гані Яремченко
- Антону Лисіку
- Миколі Жидовці

Дорогі таборовики,

Я не сподівалася лишатися на відпочинковому таборі, але треба було дати поміч щоб цей табір успішно пройшов. Ці два тижні були цікаві, успішні і дуже зайняті. Всім таборовикам команді бажаю щастя і здоров'я...

Ваша найгарніша виховниця

Оля Лисик, СВУ

Дорогі таборовики та команда,

Так скоро пройшов час на цьому успішному таборі. Сподіваюся, що ви всі мали веселий час який ви будете згадувати. Нам випало цього року скомбінувати Виховний та Відпочинковий табори. Кандидати тяжко працювали, з дітьми, але не мали досить часу, бо мусіли турбуватися також із завданнями. Я думаю ви багато навчилися від команди, а також від дітей і надіюся що ви будете працювати щоб наші одумівські табори довго існували!

А вам таборовикам хочу сказати що ви були одна з найкращих груп дітей які зібралися і приїхали на цей табір провести час, а так само навчатися про нашу українську мову, нарід і українські звичаї. Надіюся що ви з охотою приїдете назад на наступний рік. Працюйте у ваших філіях під час шкільного року.

А вам кухаркам я хочу скласти велику подяку за вашу терпеливість із нами, а найбільше за ту смачну їжу яку ви нам кожен день подавали!

На кінець хочу подякувати всім тим які так тяжко працювали день і ніч щоб цей табір успішно закінчився, особливо: Олі Лисик, Андрієві Костинюк, Миколі Скибі, Анатолію Терентів, Ірині Скибі, Христі Павлюк, Миколі Павлюк, Команді Виховного Табору, Павлові

КОМАНДА ГОВОРІТЬ

Любі українські діти!

Я був з вами цілий тиждень і я знаю що ви добрі діти. Ви розумні та були чемними. Я дякую

Гурток дівчат на 22-му таборі виховників Юн ОДУМ-у.
Оселя "Київ" Аккорд, Н.Й., США.

Лисику, пану Залізнякові, Олені Шевченко, Марії Дяконов, та всім гостям які приїжджали допомагати під час тижня. Бажаю вам усім успішно закінчити шкільний рік і хочу побачити усіх вас на цій оселі в наступнім році.

З одумівським привітом,

Ала Лисик, СВУ
Старша Бунчужна

Дорогі таборовики,

Уже минуло більше ніж двадцять років як я перебувала на одумівських таборах. Хоч я бачу багато змін, я задоволена що одумівська праця не занепала - що нові кадри підрастають і перебирають виховання нашої української молоді!

Щасливого року усім,

Марія Бойко-Дяконов
Виховниця 2-го тижня

Дорогі друзі,

За ці останні два тижні я навчився багато про дітей і таборування. Цього року вперше Виховний табір був разом із Виховно-Відпочинковим. Хоч я маю сумніви про ефективність Виховного Табору, мушу сказати, що це було на користь Відпочинковому таборові. Більшості дітям здавалось, що це був найкращий табір у їхній пам'яті.

На цьому таборі було багато нових дітей. Я був радий також бачити пружателів з минулих таборів. Назгал таборовики були слухняні і помогли зробити цей табір успішним.

Хоч змучений, я задоволений цим табором. Надіюсь вас усіх бачити на зустрічі та на таборах на другій рік.

Андрій Костинюк
Бунчужний

Прощальне слово!

В цьому тижні великі події стались на Україні і на оселі "Україна". На Україні проголосили суверенність 16-го липня 1990. Це є історичний день для нашого народу і нашою відповідальністю є інформувати наших знайомих про цю подію!

На оселі "Україна", табір відпочинковий був злучений із табором виховників. Трудні обставини змусили нас давати відповідальність виховникам які не мали досить часу на свої заняття. Багато із нас приїжджають із далеких сторін щоб дати нашим дітям знання і опіку. Ця робота є наша відповідальність і мусить бути продовжена.

Команда відпочинкового табору була змучена виконувати працю двох і трьох людей. Ці недоліки ми мусимо направити в майбутньому році. Як комендант 29-го відпочинкового табору, я від'їжджаю сьогодні, і передаю команду Анатолію Терентів.

Хочу скласти подяку всім що працювали так тяжко: кухаркам, виховникам кандидатам, команді виховного табору і батькам які помагали кожного дня. Я буду скучати за вами цілий рік. Але присягаю що буду брати активну участь в праці на 30-му таборі слідуєчого року. В цей час я хочу висловити спеціальну подяку бунчужній Алі Лисик і бунчужному Андрію Костинюкові за їхню тяжку працю: тричі їм "Слава"!

З одумівським привітом,

Микола Скиба, СВУ

ТАБОРОВИКИ ПРО ТАБІР

Гурток "Літаючі Козаки"

Ми робили багато речей на цьому таборі які мене цікавили. Перший тиждень ми їздили до "Волі Ворлд" на прогулянку. Там я їздив на водянйім спуску, і то мені сподобалося. А найліпший час я мав коли ми ішли ловити раки. Приїду знову і на наступний рік.

Тимофій Косогор

Це мій перший рік на таборі. Ми кожного дня ловили рибу і грали різні спорти. Ми їздили до "Марін ленд" і там бачили багато звірів. Ми також бачили водопад у "Ніагара Фалс". Сподіваюся ще на другий рік приїхати.

Микола Оборковський

Табір цього року був дуже цікавий. Ми їздили до "Волі Ворлд" і я там їздив на водянйім спуску. Я дуже любив команду бо вони із нами були цілий день і грали із нами всякі гри. Я хочу щоб на другий рік табір був три тижні! Побачимось на наступний рік.

Михайлик Співак

Ми робили багато речей. Мали "гонг шов", їздили на човнах. Я також любив ручні роботи. Наші вчителі були дуже приємні. Дякую пані Скибі, Христині Павлюк і пану Павлюк. Мій тато був комендантом цього року, але я далі діставав кари так як і минулого року. Цей рік був найліпший.

Михайло Скиба

Мое ім'я є Павло Павлюк і це мій четвертий рік на таборі. Мені тут все приємне бо ми завжди зайняті. Наша команда дуже працювала і нас дуже шанує. Приїду знову на наступний рік. Допобачення всім моїм приятелям!

Павло Павлюк

Гурток "Черепахи"

Я люблю їздити на човнах. Тут на таборі можна бігати. Їжа дуже смачна. Я дуже люблю спати у бараці та плавати в басейні. Допобачення усім до наступного року!

Анатолій Ізікієлз

Ми бачили корови і кури. Ми також спали у шатрах і мали ватру. Я приїду на табір знову на другий рік.

Андрій Лисик

Я дуже люблю грати в "Бінго" і я виграв нагороду! Мені також сподобався "Волі Ворлд". Другий тиждень табору був цікавіший бо ми

їздили до "Марін ленд". Там бачили всяких звірів та риби.

Дем'ян Сніг

Я люблю "Гонг шов" і ватри. Ми їздили до "Волі Ворлд" і там я їздив на водянйім спуску. Я дуже люблю мою маму, вона була комендантом і мене карала.

Коля Гилл

Це мій перший рік на таборі. Чомусь усі на мене кричать, але я поведжуся як ангел! Я також святкував свої іменини на таборі. Побачимось на другий рік.

Павло Критюк

Це мій перший рік на таборі і мені тут сподобалось. Ми їздили до "Марін ленд", там їли морозиво та їздили на каруселях. Хочу приїхати на наступний рік.

Павло Тимошенко

Гурток "Молоді Вояки"

Цей рік на відпочинковому таборі, був найліпшим за моїх сім років на оселі "Україна". Я багато робив тут і журився що не зможу приїхати на наступний рік. Я познайомився із багатьма дітьми. Тут є дуже приємно і думаю що приїду на наступний рік на Виховний Табір. Я зустрів дуже красиву та приємну дівчину яку я дуже люблю. Я заслужив багато кар, але команда не була така строга. Команда була дуже справедлива цей рік, і то мені дуже сподобалось. Ватра була трохи замала, але забави були чудові. Ми мали мандрівку і також їздили до "Волі Ворлд". Я там потратив всі мої гроші. До наступного року!

Борис Дяконов

Цього року ми їздили на різні прогулянки. А найкраща була до "Марін ленд". Ми також їздили до "Лонг вуд" - провінційного парку. Ала показала мойому гуртку як грати "тим кен крикет". Це мабуть найліпша гра на світі. Надіюся побачимось на наступний рік. Щасливого шкільного року усім!

Михайлик Яремченко

Цей рік на таборі був чудовий. Ми мали багато чого робити. Ми співали "Взяв би я бандуру", "гонг шов" і несподівано виграли. Ми також мали карнавал і я там витратив усі мої гроші! Мені найліпше подобалося на "Марін ленд". Там ми їздили на каруселях.

Олександр Терентів

Я цей табір так люблю, що я вирішив назад приїхати. Ми цього року багато навчилися, але я

Гурток дівчат грають в м'яча на відпочинково-виховному таборі Юн ОДУМ-у. Оселя "Україна", літо 1988 р.
Фото: Лариса Байрачна.

багато забув! Як бунчужна або бунчужний мені сказали щось, я забував за дві хвилини. Мені дуже сподобався "Марін ленд". Я сподіваюся що приїду на Виховний табір на другий рік і може буду виховником!

Марко Коченаш

Гурток "Веселки"

Ми їздили до "Волі Ворлд" і там їздили на водяному спуску. Ми також були на фермі. Там були корови. Знову приїду на другий рік!

Настя Вовк

Ми гралися в воді. В нашій гуртку було дев'ять дітей. Побачимося на другий рік!

Ната Ріді

Я дуже люблю парк. Там був хвилястий басейн. Ми також мали "гонг шов", але мій гурток виграв друге місце. Надіюся, що приїду на другий рік.

Наталка Радичіоні

Я люблю грати в хусточку. Я мала уродини і робила що хотіла. Я любила кидати бальони з водою на бунчужну. На мої уродини я дістала щоденник.

Лариса Скиба

Їда була добра. На карнавалі мені подобався кльовн.

Анна Езкієлз

Ми мали добрий час в Волі Ворлд. Найліпше я любила басейн.

Надя Ріді

У Волі Ворлд було чудово. Найліпше подобався хвилястий басейн.

Наталка Калата

ТАБОРОВИКИ ПРО ТАБОРОВИКІВ

Наталка Калата - бистра...махає руками...дуже енергійна...
Лариса Скиба -тиха...спокійна...красива...багато сміється...має гарні очі...смійна...

Лариса Ріді

- тиха..." я хочу бабу"...
подібна на сестру...

Галя Ріді

- тиха...не їсть, а сміється...
любить бунчужного...

Наташа Ріді

- тиха... говорить багато по-українському...
гарна...чемна...

Наталка Радичіоні

- тиха... любить борщ...
приємна...

Анна Езкієлз

- усміхається багато...
смійна...слухняна...
енергійна...гарна...

Анастасія Вовк

- красива... говорить багато...смійна...

Кассандра Тимошенко - дуже скоро рахує...
гарна...

Валя Гукало

- гарна...тиха...часто хвора...стидлива...

Івана Кайпайнен

- гарне волосся...гарна...
тиха...любить плавати...
добре танцює...

Люба Роєнко

- не любить робити руханку і бігати...любить вишивати...не любить воду...

Саша Езкієлз

- смійна...говорить багато...має гарне лице...
любить битись...добра приятелька...спортовка...

Кассандра Вовк

- багато говорить і сміється...любить звірят...
багато їсть...виглядає як фермер...голосна...

Надя Гричак

- гарна...слухняна...любить говорити...

Соня Ковальчук

- тиха...не знає де ліва рука...гарна...довго пригтовляється...висока...

Уляна Дяконов

- тиха...добре говорить по-українському...дуже приємна...висока...
слухняна...дуже красива...

Михайло Співак - смішний...енергійний...
їсть багато динь...
неслухняний...

Павло Павлюк - красивий...любить
замітати підлогу...має
великі ноги...любить
рибу ловити...

Марко Критюк - дивиться за братом...
любить теренову гру...
любить плавати...
гарно одягається...

Марко Коченаш - гарне волосся...любить
шоколяду...спортовець...
гарний...герой наш...

Олексій Терентів - Шурик...слухняний...
багато говорить...добре
грає в бейсбол...робить
дивні звуки під час
збірки...високий...

Петро Павлюк - інженер...спортовець...
добрий приятель...довго
збирається...

Михайло Яремченко - дуже любить
насіння соняшникове...
сміється багато...
спортовець...смішний...

Борис Дяконов - сильний...гарно
по-українськи говорить...
дуже любить дівчат...
добре грає на бандурі...
артист...талановитий...

Христя Косогор - любить кари...горда...
багато говорить...вперта...
всезнайко...

Таня Погуляй - багато говорить про
Михайла...красива...має
гарне волосся...висока...

Тіна Погуляй - має тонкі ноги...
красива...слухняна...має
добрі ідеї...

Стефані Радічіоні - прочитай мені казку...
багато говорить із Тіною...
дуже гарна...

Галя Яр - багато говорить із
хлопцями...любить кари...
всезнайко...енергійна...
гарна...добре грає
відбиванку...

Андрій Лисик - завжди бавиться
годинником...помалу
одягається...має низький
голос...геній...

Коля Гилл - високий і худий...
любить співати свої пісні...
енергійний...завжди

Павло Критюк - красивий...смішний...
любить черепах...завжди
має день народження...
спортовець...

Дем'ян Сніг - жвавий...неслухняний...
смішний...не давай йому
цукру...дикий...

Анатолій Езкієлз - тихий...рухливий...
робить те що другі
роблять...гарно
одягається...смішний...

Ерік Тимошенко - гарний...любить тата...
голосний під час збірки...
смішний...

Павло Тимошенко - гарний...любить
тата...стидливий...

Микола Оборковський - чемний...гарний...
любить ловити раки...

Павло Калата - любить раки...дивний...
багато спить...

Тимофій Косогор - неслухняний...худий...
всезнайко...енергійний...

Микола Скиба - забагато говорить...
не слухає...добре малює...
має гарне волосся...

ТАБОРОВИКИ ПРО ВИХОВНИКІВ КАНДИДАТІВ

Марко Коновал - всезнайко...любить
ватри...смішний...гарний...
говорить багато...любить
кидати пісок...любить їсти
і одягати дітей...

Анатолій Коновал - завжди носить шапку...
слухає музику...імператор
світу...смішний...

Володя Королевич - ведмідь...гарний...
нарікає весь час...
не любить піску...

Галя Косогор - тиха...гарна...добра
приятелька...кричить
багато...смішна...

Тіна Грипа - висока...дивні речі вночі
робить...смішна...кричить
голосно...

Наталка Яр - ніколи не помиляється...
любить говорити до себе...
говорить багато...

Валя Яр - любить танцювати...
всезнайко...ніколи не
помиляється...тиха...дуже
гарна... розумна...

ТАБОРОВИКИ ПРО КОМАНДУ

- Комендант - Микола Скиба
- великі вуса... приємний...
серйозний... пан козак...
смішний...
- Комендант - Анатолій Терентів
- завжди має відео апарат...
любить мандрівки...
високий... цікаво сміється...
добрий з дітьми... любить
квасоллю...
- Бунчужний - Андрій Костинюк
- гарний...любить дітей...
гарний годинник має...
спізняється на збірку...
гарно говорить...чисті ноги...
смішний...
- Бунчужна - Ала Лисик
- гарна...любить дітей...
спортовка...забагато працює
голосна...смішна...дуже
любить свистіти...
- Командант - Віра Павленко
- по якому?...висока...
любить маршувати...
гарно співає...
- Заступник Коменданта - Тарас Ліщина
- тихий...Бог...високий...
гарний компютор...
- Бунчужний - Гриць Полець
- думає що Бог...всезнайко...
сидить як дівчина... що
ти зробив?...

ТАБОРОВІ ХАРАКТЕРИ

Жартівники табору	Галя Яр
Михайло Співак
Найкрасивіші	Уляна Дяконов
Павло Павлюк
Найтихіші	Микола Оборковський
Таня Скиба
Найголосніші	Касандра Вовк
Тимофій Косогор
Спортовці табору	Марко Коченаш
Люба Роєнко
Найкрасивіші очі	Михайло Яремченко
Лариса Скиба

РОЗКЛАД ТАБОРІВ ОДУМ-у НА ЛІТО 1991 РОКУ

США

Оселя ОДУМ-у "Київ" - Аккорд, Н.Й.

Від 30-ого червня до 13-ого липня

25-ий Табір Виховників Юного ОДУМ-у для
дітей у віці від 15-ти до 19-ти років.

Від 30-ого червня до 13-ого липня

Відпочинково-Виховний Табір Юного
ОДУМ-у.

За інформаціями звертатись до

Andrij Shevchenko

219E Overmount Ave.

West Patterson, NJ 07424

Tel. (201) 890-5986

Від 7-ого до 13-ого липня

Табір малят ОДУМ-у для дітей у віці від 3-ох
до 6-ти років.

Від 21-ого липня до 3-ого серпня

Кобзарський Табір

За інформаціями звертатись до

Alex Neprel

85-71 148th St.

Jamaica, N.Y. 11435

Tel. (718) 657-0317

Від 27-ого липня до 3-ого серпня

Тиждень сеньйорів

За інформаціями звертатись до

Ivan Pawlenko

27 Vantor Dr.

Edison, N.J. 08817

Tel. (908) 548-7903

КАНАДА

Оселя ОДУМ-у "Україна", Лондон, Онт.

Від 14-ого до 27-ого липня

29-ий Відпочинково-Виховний Табір Юного
ОДУМ-у.

За інформаціями звертатись до

Taras Lishchyna

26 Hampshire Hts.

Islington, Ontario, M9B 2K4

Tel. (416) 622-0482

Vira Petrusha, Tel. (313) 573-2514

Natalie Konowal, Tel. (312) 772-7789

Від 28-ого липня до 11-го серпня

12-ий Кобзарський Табір

За інформаціями звертатись до

Walentina Rodak

12 Minstrel Dr.

Toronto, Ont. M8Y 3G4

Tel. (416) 255-8604

МОЛОДЬ — МАЙБУТНЄ НАЦІЇ!

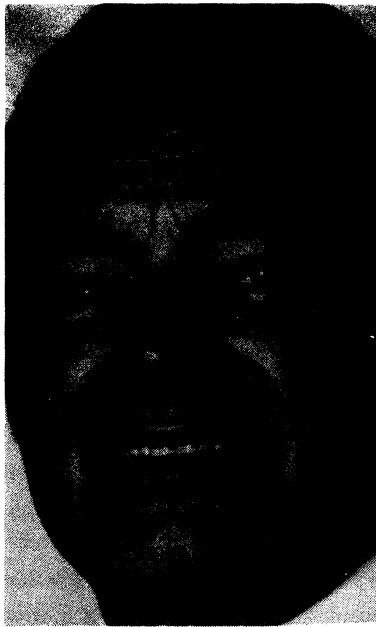
Св.п. ПАВЛО ДРОЗД 1928-1991

В Торонті в четвер 21 березня 1991 року відійшов у вічність на 62 році життя світлої пам'яті Павло Дрозд. У глибокому смутку залишив дружину Ліну, доньок: Ларису, Людмилу з чоловіком Петром Критюком і дітьми, Таню і Тамару, брата Ігоря з родиною, сестру Олену Латишко з родиною, тещу Марію і тестя Теодора Хохітвів, свата отця Михайла і сваху добродійку Анну Критюків, і багато друзів та земляків.

У суботу 23-го і в неділю 24-го березня були відправлені панахиди у похоронному заведенні Кардинала на вулиці Аннет у Торонті. Похоронили світлої пам'яті Павла Дрозда в понеділок 25-го березня на цвинтарі св. Володимира в Оаквілі.

Покійний Павло Дрозд був життєрадісним, товаришким і діяльним членом української громади в Торонті. Мав він дуже багато друзів, з якими ділив долю й не долю в Україні, на чужині - в Німеччині, в Тунісі, та в Канаді. Мені довелося вперше познайомитися з ним 1946 року в міжнароднім, а тепер ми б сказали в багатокультурнім таборі Ді Пі у Візбадені, у групі українських спортсменів, яка змагалася на таборовій "міжнародній" олімпіаді під українським прапором, тобто репрезентувала українську громаду. І хоч нам тоді (та й пізніше), не вдалося здобути перші нагороди на тій олімпіаді - першунами тоді вийшли хлопці з Прибалтики (мені й тепер пригадується прізвище одного тодішнього латвійського першуна - Айженаса), проте ми від того часу потоваришували, а потім, переїхавши в окремий український табір у Маїнц-Кастель, якийсь час ходили разом на матуральні курси, займалися спортом, та належали до молодіжної організації Пласт.

Таборові вчителі раділи, коли випусників матуральних курсів приймали у німецькі вищі навчальні заклади. Покійний Павло і його

Св.п. Павло Дрозд

сестра Олена два роки навчалася на факультеті медицини в університеті в місті Маїнц. Науку перервали через добровільний виїзд у Туніс. Мене доля повела у Бельгію.

Зустрілися в Торонті 1952 року. І знову ми творили товариство, але цього разу вже одумівське. В ОДУМ-і він зустрів і свою суджену Ліну Хохітву, з якою одружився 30 червня 1956 року. Покійний Павло був лагідної вдачі, понад усе любив свою дружину, дітей і внуків.

Обидві панахиди відправили отці Богдан Сенцьо і Микола Критюк, з участю Церковного Хору Катедри св. Володимира, під диригентурою Нестора Олійника. Чудовий спів. Море квітів. Маса людей. Так що земляки і друзі, які прийшли помолитися за спокій душі покійного Павла Дрозда і віддати йому останню шану, не всі могли вміститися в палаті, де він лежав, а тому багато друзів стояло в коридорі.

В понеділок 25-го березня від похоронного заведення на вулиці Аннет вирушила довга кавалькада автомобілів у напрямку до Катедри св. Володимира, де була відправлена заупокійна Служба Божа.

Біля Катедри було так багато автомобілів, що поліція розмістила їх по обох боках вулиці. Після Служби Божої - ще довша кавалькада вирушила від Катедри св.

Володимира в напрямку в Оаквіл, на Цвинтар св. Володимира.

До сліз зворушливе прощальне слово біля домовини покійного виголосив редактор "Молодої України" Леонід Ліщина, який теж прочитав уривок із вірша Василя Симоненка "Дід умер". На присутніх прощальне слово і вірш Симоненка зробили потрясаюче вражіння. То була надзвичайна хвилина, бо й справді на похороні були внуки, які ховали діда Павла - а у вірші мова про діда і внуків.

Багатолюдною була і тризна, що відбулася в українськїм ресторані "Караван".

Співчуття родині покійного склали: голова Катедральної Громади св. Володимира Василь Самець; давній товариш покійного Вадим Вакуловський; в імені ОДУМ-у та одумівських ансамблів і Радіопередачі "Молода Україна" - Петро Родак; в імені сумівських мистецьких ансамблів Софрон Беззубко.

На тризні прекрасно змалював родинну картину зять покійного Павла Петро Критюк. Він зазначив:

"Тато - Павло ніколи не залишав нас поза своєю увагою. Завжди допомагав нам у всіх наших труднощах.

Тато був фізично сильною людиною і ніколи не відмовляв нікому в будь-якій допомозі. Рік тому, лікарі до яких він пішов на перевірку стану свого здоров'я сказали що йому жити лише три місяці... Але тато їх не послушав... З його веселою вдачею, любов'ю до життя він перемагав страшну хворобу 13 місяців.

Останнього року тато і мама Дрозди відпочивали на Флориді. Протягом усього літа перебували зі своїми дітьми та внуками на своїм катедрі. Наші діти завжди пам'ятатимуть дідуся з човном та ловленням риби в озері..."

На закінчення свого слова Петро сказав -

"Тато Павло всім говорив про мене з гордістю як про свого доброго зятя. Я завжди буду

намагатися оправдати його довір'я. І Бог усім нам у цьому допоможе!"

Повністю подаємо слово співчуття родині, що його на тризні виголосив Вадим Вакуловський:

"Засмучена родино, всечесні отці, дорогі пані й панове!

Сьогодні ми провели в останню путь... безповоротно путь нашого друга. Його життя закінчилося передчасно, жорстоко, непоправно. Тяжкою була сьогодні дорога його родині і всім нам. Покійний мав багато друзів, про що свідчила ваша присутність на панахидах і сьогодні, в робочий день - на похоронах.

Декілька слів я хочу сказати про покійного Павла. З Павлом я познайомився на початку 50-их років, коли його родина приїхала з Тунісу й оселилася в Торонто. Тоді ми познайомилися в ОДУМ-і і здружилися. Павло був головою філії і працював у організаційній референтурі. Родина записалася до церковної громади. Як і інші члени родини Павло був ревним православним: у поглядах і своїх діях.

Рідко, дуже рідко ми не бачили Павла і його родини на церковних Богослуженнях. Це бувало тільки тоді, коли з родиною він виїжджав з Торонто. Всією родиною брав участь у святих причастях і сповіді. Складав свої пожертви на церкву і український культурний осередок.

Шанував тих, хто був активним, хто працював для громади, і не любив байдужих і ледачих.

Мимоволі пригадується випадок, коли у близькому товаристві критикували одного нашого діяча. Павло не захищав, і ніяк не згоджувався з нами, а згодом сказав: ви маєте рацію, але він працює для громади й за те я його шаную.

При захоченні й повному сприянні Павла його дружина співає понад 30 років у Катедральному хорі й виступає із світським хором на концертах і академіях.

Чи відбулося організоване торонтонською громадськістю Свя-

то Державности, академія чи громадська імпреза національного політичного значення, на якій не було Павла - я не пригадую.

Павло був добрим батьком, дідусем і чоловіком дружини Ліни. Їхні діти закінчили українську школу й курси українознавства при Катедральній громаді. Виховані на свідомих українців. Беруть активну участь у громадському житті.

Онуки любили свого дідуся, а дідусь гордився ними. Від'їзд онуків з гостювання в бабусі й дідуся завжди супроводжувався плачем. Життя пливе... Як і в кожному товаристві, зацікавлення а з ним і гурт близьких приятелів змінюється. Одні віддаляються, інші приступають. З Павлом ми покумувалися й залишилися близькими до останніх днів його життя.

Павло був щирий своєю вдачею, завжди радий допомогти, був справжнім другом у житті. Павло був прямий і відвертий. У дипломатію не вірив. Павло любив природу.

З початком 60-тих років у часи літніх вакацій, а часто й у вихідні дні ми разом відбували щорічні родинні таборування в північних околицях провінції, наші родинні зустрічі й вишукували для цього okazji.

Плянували й відбували подорожі на рибну ловлю, які Павло завжди хотів робити родинними.

Ми знали Павла життєрадісним, жартівливим, часто безмірно жертовливим і товариським.

Павло любив життя, любив товариство, а товариство любило Павла. Не нам призначено керувати своєю долею...

Із великим смутком ми провели сьогодні в останню передчасну тяжку дорогу нашого друга... в останню дорогу...у вічність.

Нехай канадська земля буде йому легкою..."

Спи спокійно дорогий друже Павле! А пам'ять про Тебе хай буде вічною!

Замість квітів на могилу сл.п. Павла Дрозда було зложено 1605 дол. на Катедру св. Володимира; 487 дол. на журнал "Молода Україна"; 450 дол. на Культурний Центр св. Володимира; 420 дол. на радіопередачу "Молода Україна"; 95 дол. на журнал "Нові Дні" і 35 дол. на газету "Вісник"; разом 2912 дол.

О. Харченко

Бл.п. ДОМНА ДАВИДЕНКО

Лондон, Онтаріо

В п'ятницю, 28 грудня 1990 р. упокоїлась Домна Давиденко.

Домна народилася 18 січня 1906 р. в селі Солодка Балка Запорізької області в Україні. Жила там до 1929 р. Нелегке було її життя. Пережила розкуркування, арешти та загрози висилки, голод. До 1942 р. Домна з мужем Василем, дочкою Олею і сином Василем жила в Харкові. Восени 1943 р. попала в Німеччину.

В 1949 р. приїхали до Канади, до міста Лондон, Онт., де вписалися в члени УПЦеркви. Вони тяжко працювали на різних роботах. Після довгої недуги помер муж Василь, а за ним і син Василь.

Залишилися в смутку: дочка Оля з мужем Яковом Соцан, онуки - Ліда й Ігор та двоє правнуків.

Після похорону дочка покійної запросила присутніх на поминальний обід. Співчуття від громади склав заступник голови - П. Гах; від СУК - В. Калюжна. Прот. В. Метулинський розповів про життя і працю бл.п. Домни. Дочка Оля склала всім подяку за присутність на похороні. Було проведено збірку на українську пресу. Із зібраної суми на пресфонд "Молодої України" призначили 32.50.

Нехай Господь Бог оселить душу спочилої Домни в Царстві Небеснім. Вічна їй пам'ять!

Вікторія Калюжна

З ЖИТТЯ ОДУМ-у МІННЕСОТИ

Як і в минулих роках одумівська писанкова акція охопила дев'ять харчових склепів Баерлі. Відбулася вона три дні від 28-го до 30-го березня. В цій акції продажу писанок взяло участь 59 одумівців, топівців та прихильників ОДУМ-у.

Управи ОДУМ-у та ТОП-у цим висловлюють глибоку вдячність всім учасникам цієї успішної акції.

Гратуємо Соню ЛІСУ з успішним закінченням студій ветеринарної технології та градуацією з Міннесотського Медичного Інституту. Бажаємо їй дальших успіхів в праці та кар'єрі на полі ветеринарної медицини.

Висловлюємо гратуляції Наталці ЯРР з прийняттям до

Міннесотського Університету. Найщиріші побажання на майбутнє.

Щире співчуття нашому довголітньому членові ТОП-у Володимирі ПАВЛОВУ з приводу смерті його матері Марії Андріївни Павлової. Також висловлюємо щире співчуття членові ТОП-у Івану ЧОРНОМУ з приводу смерті його матері Уляни Макарівни Чорної.

Довідуємося, що Зіна ПОЛЕЦЬ приїжджає на свята до своєї родини. Вона далі працює в Нью Йорку. Ліда ПОЛЕЦЬ переїхала тимчасово до Ла Крос у Вісконсині, де вона буде відбувати трьох-місячну практику з журналістики у місцевій газеті.

Висловлюємо глибоке співчуття панімаці Лесі Пахолок з приводу раптової смерті її мужа отця Мирона ПАХОЛКА. Також

співчуваємо цілій парафії Св. Михаїла з приводу втрати цього дуже працюючого і всіма шанованого священика. Вічна йому пам'ять!

Закликаємо всіх членів ОДУМ-у та ТОП-у стати членами місцевого Відділу РУХ-у. Членство в РУС-і дає вам можливість безпосередньо допомагати Україні. Це є обов'язок кожного з нас у цій критичній періоді збудження України до самостійного державного будівництва.

Цим бажаємо привітати Владику Єпископа ПАІСІЯ з призначенням для тимчасової обслуги парафії Св. Михаїла. Бажаємо Владиці багато здоров'я, сили і довгих літ у праці для Української Автокефальної Православної Церкви, для її добра і добра її вірних.

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

До Адміністрації «Молода Україна»

ВШановна пані З. Корець!

В прилозі висилаю Вам чек на суму 70 доларів. 20 доларів на дальшу передплату журналу «Молода Україна» і 50 доларів замість квітів на свіжу могилу світлої пам'яті Петра Харченка та Павла Дрозда.

З привітом і пошаною до Вас

Омелян Денесюк
Іслінгтон, Онтаріо
30 березня 1991 року

Вш. Редакція і Адміністрація журналу «Молода Україна».

Вітаю з Великодними Святами!

Читаючи журнал «М.У.» я довідався, що доктор Анатолій Лисий перейшов тяжку операцію і повертається до здоров'я.

Вітаю Вас Анатолію і бажаю повного видужання якнайскорше.

Христос Воскрес!

Борис і Віра Яремченко
Лондон, Онтаріо

Вельмишановна редакція!

Хотілося б висловити Вам подяку від Майї Зарецької та від мене за публікацію в вереснево-жовтневому журналі за минулий рік. Ті декілька примірників, що ми їх маємо в Києві прочитало багато людей і реакція вельми позитивна. Влітку цього року спогади має надрукувати один з українських журналів.

З пошаною

Олесь Зарецький

P.S. На Україні про Аллу Горську вийшли такі ґрунтовні публікації:

«Україна», 1990, №27.

«Образотворче мистецтво», 1990, №5.

«Київ», 1990, №12.

«Вітчизна», 1991, №1.

ВАЖЛИВА РІЧНИЦЯ "КОЗУБА"

У цьому році, осінню, культурно-мистецьке товариство "Козуб" відмічує тридцять п'ять років культурної праці для української громади міста Торонта і поза Торонтом.

Збігаються дві гідні уваги річниці; Перша, століття поселення українців у Канаді, а друга, яку також слід відмітити, це скромна, але важлива праця "Козуба" для розвитку і збереження культурних надбань нашого народу.

Звичайно, що розвиток культури і мистецтва паралельно також відбувався у подібних товариствах, але згадані дві ювілейні річниці збігаються і тому "Козуб" матиме окреме відмічення.

За товариством більше триста вечорів з різноманітною тематикою і виступами визначних діячів відомих у літературі, поезії та інших ділянках української культури.

Учасники горді, що працюючи чи студіюючи знаходили вільний час для проб у хорових, танцювальних, театральних та музично-вокальних виступах. Цю велику і корисну працю "Козуб" відмітить ювілейним "Альманахом" з хронологією тридцятип'ятилітньої праці.

Нові покоління, не дивлячися де вони проживають, у Канаді, Україні чи інших країнах поселення, наче в дзеркалі побачать нашу працю, тематику, дискусії і побажання слухачів на майбутнє.

Побіч хронології вечорів, велику частину у книжці присвячено членам, які відійшли із наших рядів і не діждалися радісних днів національного пробудження в Україні.

Їхня праця у різних ділянках рідної культури була шанована українською громадою не тільки в Торонті, а й в цілій Канаді й поза Канадою, і боляче, що вони передчасно відійшли у вічність.

Відійшли прекрасні скромні талановиті діячі української культури і мистецтва:

поет	- Степ Павло, (спогад М. Гава)
редактор	- Волиняк Петро, (спогад В. Сварог)
художник	- Кирилюк Артем, (спогад А. Бабич)
актори	- Тагаїв Ганна і Михайло, (спогад Р. Василенко)

балетмайстер	- Заварихіна Анна, (спогад І. Черняк)
опер. співак	- Голинський Михайло, (спогад Й. Гошуляк)
журналіст	- Пишкало Іван, (спогад О. Денисюк)
піяніст	- Олешкевич Казимир, (спогад Г. Шведченко)
поет	- Олександрів Борис, (спогад І. Качуровський)
диригент	- Головка Юрій, (спогад В. Родак)
режисер	- Кемпе Лавро, (спогад В. Плавуцак)
гром. діяч	- Смеречинський Омелян, (спогад К. Микитчук)
диригент	- Босий Сергій, (спогад М. Гава)
актор	- Лібер Роман, (спогад Б. Дніпровий)
художник	- Васишин Богдан, (спогад М. Гава)
опер. співак	- Черняк Петро, (спогад В. Передерій)
літератор	- Горішний Іван, (спогад В. Харківський)
літератор	- Маланчук Роман, (спогад Г. Костюк) та
письменник	- Боднарчук Іван, (спогад С. Клімашко).

Про них у книзі написані статті і цікаві спомини ілюстровані фотографіями та репродукціями картин. Тираж книжки не надто великий, але кошт друку багато більший, як ми сподівалися.

Це тому, що книга у полотняній оправі зі золотим витиском. Віримо, що спільним зусиллям української громади зуміємо подолати фінансові труднощі і книга буде цінним вкладом до історії українського поселення у Канаді, а також, пам'яткою нашим землякам в Україні.

Управа "Козуба"

**ЧИ ВАШІ ДІТИ та діти Ваших друзів
є членами ОДУМ-у?**

ПОДЯКА ФУНДАЦІЇ "ПРОМЕТЕЙ"

Щиро дякуємо керівникам Фондації "Прометей" за допомогу (\$200) в 1990 році на цей журнал.

Фондація "Прометей" була заснована 1979 року. Її ініціаторами і фундаторами є Стефанія Швед і інж. Степан Онищук.

Вклади в Фондацію і допомога подана нею в 1979-1988 роках були:

Вклад Стефанії Швед і

Степана Онищука	\$240,606
Відсотки і пожертви	\$243,709
Кошти адміністрації	\$7,252
Допомога інституціям і т.д.	\$150,300
Капітал Фондації на кінець 1988 р.	\$326,763

Як зазначено вище, до кінця 1988 року Фондація дала субсидій на \$150,300. У 1988 субсидії становили \$15,350. Сюди включені: на дослідничо-видавничу діяльність (\$3,300), стипендії (\$1,650), Рідні Школи (\$800), студентські клуби (\$200), молодечі організації (\$1,000), музичні ансамблі (\$500), на дослідження голоду в Україні (\$5,000), культурно-творчі установи (\$1,000), спортові (\$400), допомогіві (\$200), на пресу (\$1,300).

Більше про корисну працю Фондації читайте в брошурі "У десятиріччя існування Фондації "Прометей" Степана Онищука і Стефанії Швед 1979-1898".

Редакція і Адміністрація "Молодої України"

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "МОЛОДОЇ УКРАЇНИ" ЖЕРТВУВАЛИ:

Замість квітів на свіжу могилу спочилого світлої пам'яті ПAVЛA ДРОЗДА, що упокоївся 21-ого березня 1991 р. в Торонто, друзі й знайомі склали грошову пожертву у сумі 727 доларів на пресовий фонд ОДУМ-івського журналу і радіопрограми "Молода Україна".

Торонтська філія ОДУМ-у (голова Тарас Родак)	50.00
Леонід і Раїса Ліщина	50.00
Олександр і Люба Харченки	50.00
Михайло і Мотя Мірони	40.00
Микола і Гейзел Балдецькі	30.00
Володимир і Людмила Решетняки	25.00
Катерина Щербань	25.00
Петро Мочаренко	25.00
Віктор і Тамара Кошарні	20.00
Михайло і Ліда Лебединські	20.00

Микола і Марія Роїки	20.00
Микола і Олена Латишки	20.00
Василь і Віра Павлюки	20.00
Михайло Кузьменко	20.00
Олег Сандул	12.00
Іван Юхименко	10.00
Василь Чвіль	10.00
Нестор Селюк	10.00
Ірина Буйняк	10.00
Петро Сенік	5.00
Софрон Беззубко	5.00
М. Шафран	5.00
Петро Шкурка	5.00
(передала Валентина Родак) Разом	487.00

НА РАДІОПРОГРАМУ "МОЛОДА УКРАЇНА" ЖЕРТВУВАЛИ:

Тамара і Григорій Неліпи (Ошава)	50.00
Віра і Омелян Денесюки	50.00
Валентина і Петро Родаки	50.00
Євросинія Літвінова	25.00
Петро Мочаренко	25.00
Галина і Віктор Педенки	20.00
Ліда і Олександр Мельники	10.00
Стефан Шишко	10.00
Разом	240.00

Вічна пам'ять П. Дроздові.

Замість квітів на свіжу могилу св.п. Петра Харченка і Павла Дрозда

Віра і Омелян Денесюк, Іслінгтон, Онт. 50.00

У 2-гу річницю смерті дорогого батька і дідуся бл.п. Михайла Педенка на нев'янучий вінок зложили

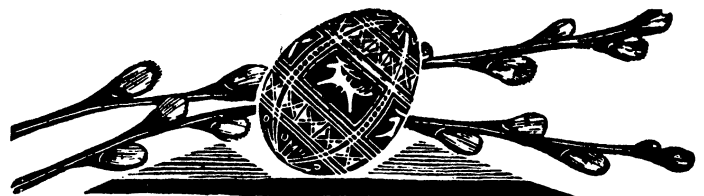
Борис і Віра Яремченко, Лондон, Онт. 50.00

На нев'янучий вінок у пам'ять бл.п. Павла Дрозда зложили

Борис і Віра Яремченко, Лондон, Онт. 25.00

Жертводавцям і прихильникам "Молодої України" щира подяка.

Редакція й адміністрація "М.У."

MOLODA UKRAINA

If not delivered please return to:

Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

Ціна 2.00 дол.
в США і Канаді

SNIG NEATING & COOLING

ВОЛОДИМИР СНІГ
Власник

11 Marmora St.
LONDON, ONT. N5Z 1Z4

Telephone
(519) 432-1983

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

5302 Dundas St. W.
Toronto, Ont

INSURANCE FOR FIRE, AUTO, LIFE
УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДІЖКИ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до
ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ
Тел: 239-7733

"UKRAINA" VACATION RESORT INC.

"УКРАЇНА" ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ

Resort: R. R. 1 (Gore Road), Dorchester, Ont., Canada N0L 1G0

Tel: (519) 659-2963

